

Πρόλογος

Αφορμή και έμπνευση για να γράψω το βιβλίο με τίτλο **Φιλήσι, Φελίσι, Φιλήσιον Λακωνίας – Υφήλιος τόπος** στάθηκε το διάβασμα αντίστοιχων βιβλίων άλλων περιοχών και η έλλειψη κάποιου που να αναφέρεται στην περιοχή μας και ειδικότερα στο χωριό μας. Αρχίζοντας να μελετώ την τοπική μας λαογραφία -για την οποία ελάχιστα πράγματα γνώριζα και αυτά σκόρπια- ανακάλυψα πόσο πλούσια ήταν η κληρονομιά του τόπου μας.

Έτσι η παιδιόθεν βαθιά αγάπη, η αληθινή λατρεία και το πάθος μου για το χωριό μας το Φιλήσι, με έκαναν να αποφασίσω να καταπιαστώ με το γράψιμο ενός βιβλίου με λαογραφικό – ιστορικό περιεχόμενο. Σκοπός μου ήταν να μάθουν οι νεώτεροι, να θυμηθούν οι μεγαλύτεροι και να μην ξεχαστούν στο πέρασμα του χρόνου, όλα αυτά που συνθέτουν την παρακαταθήκη του χωριού μας.

Στη διαδρομή της συγγραφικής διαδρομής συνάντησα αρκετές δυσκολίες. Προσπάθησα όμως να ξεχωρίσω τις ντόπιες από τις καθιερωμένες ξενόφερτες συνήθειες, ώστε να καταγράψω τον αυθεντικό τοπικό μας πλούτο. Συνταξιδιώτες μου στο ωραίο αυτό ταξίδι ήταν η μάνα μου, αλλά και οι γυναίκες και οι άνδρες το χωριού, που με μεγάλη προθυμία απαντούσαν σε κάθε ερώτησή μου και έλυναν κάθε απορία μου. Μεγάλη βοήθεια για εμένα αποτέλεσαν οι μαρτυρίες των κατοίκων του Φιλησίου, οι γραπτές πηγές από διάφορα αρχεία, το όμορφο φωτογραφικό υλικό, καθώς και κάθε άλλη πηγή την οποία συνέλεξα ή μου προσέφεραν και αξιοποίησα.

Η τεχνολογική εξέλιξη, η αστυφιλία, η μετανάστευση, το άγχος της ζωής, ο χρόνος, έδωσαν το τελειωτικό χτύπημα στον λαϊκό μας πολιτισμό. Οι ωραίες παραδόσεις, τα ήθη, τα έθιμα, τα τραγούδια, οι χοροί, τα πανηγύρια, άρχισαν να ξεθωριάζουν και να σβήνουν στο πέρασμα του χρόνου. Οι πόρτες και τα παράθυρα σιγά-σιγά κλείνουν ερμητικά, οι ρούγες αφανίστηκαν και οι άνθρωποι μένουν κλεισμένοι στα σπίτια τους και στον εαυτό τους με μόνη συντροφιά ένα κουτί που μόνο μιλάει, και δεν ακούει.

Φυσικά, υπήρχε και η άσχημη πλευρά της παλιάς εποχής, όπως οι βασανιστικές προλήψεις, οι δεισιδαιμονίες, τα πνευματικά σκοτάδια, που έκαναν τον άνθρωπο να υπακούει στον φόβο, και σε αυτόν που τα κατασκεύαζε. Παρ' όλα αυτά όμως, η συμμετοχή του σε εκδηλώσεις, η ανθρωπιά, η αγάπη για την εργασία, η αγάπη στην απλότητα, ο αυθορμητισμός, ο αλληλοσεβασμός, η θερμή θρησκευτική πίστη, η συμμετοχή στις χαρές και τις λύπες των άλλων, η ορθολογιστική αντιμετώπιση της φύσης, έκαναν τους ανθρώπους να είναι πολύ κοντά ο ένας στον άλλο, να συμβιώνουν αρμονικά και να συναποτελούν τον καμβά της μικρής μας κοινωνίας.

Μετά από μια μακρά διαδρομή που κράτησε αρκετά χρόνια, έφτασε η στιγμή που με ιδιαίτερη τιμή και χαρά, παρουσιάζω το πρώτο μου συγγραφικό δημιούργημα. Πρόκειται για ένα έργο το οποίο γράφτηκε με μεράκι, κόπο,

πολλή αγάπη και –θέλω να πιστεύω- με αντικειμενικότητα. Εύχομαι το βιβλίο αυτό να αποτελέσει πηγή έμπνευσης και γι' άλλους πνευματικούς δημιουργούς του τόπου μας και μάλιστα νέους ανθρώπους και να γίνει αφορμή για το ξεκίνημα νέων βιβλίων από άλλους εργάτες του πνεύματος, ώστε ο θησαυρός που λέγεται παράδοση να αποκαλύπτεται και να γίνεται αντικείμενο γνώσης και ζωής.

Εύχομαι λοιπόν το βιβλίο αυτό να ταξιδέψει και να μπει όχι μόνο στα σπίτια αλλά και στις καρδιές των Φιλησιωτών, όπου και αν αυτοί ευρίσκονται, είτε στην πατρίδα μας, είτε στην ξενιτειά και η παρουσία του να γαληνέψει την νοσταλγία για το χωριό και ν' αφήσει το μυαλό να ταξιδέψει στην προηγούμενη ζωή, στα παιδικά χρόνια, κοντά στη μάνα, στον πατέρα, στους προγόνους και να γίνει γέφυρα του ξενιτεμένου με τον τόπο μας.

Ανάμεσα στις σελίδες του όλοι οι αναγνώστες θα συναντήσουν κάτι από τη ζωή τους. Θα ζωντανέψουν μνήμες, ίσως κυλήσει κάποιο δάκρυ ή θα φανεί κάποιο χαμόγελο στο πρόσωπο κι ο δείκτης του χεριού μπορεί να συρθεί ανάλαφρα πάνω σε κάποια γράμματα ή να σταθεί σε μια παλιά φωτογραφία....

Με τις σκέψεις αυτές και κλείνοντας τον πρόλογό μου, θέλω να απευθύνω ένα θερμό ευχαριστώ προς όλους εκείνους που με βοήθησαν στη συγκέντρωση του λαογραφικού υλικού, αγαπημένους συγγενείς, σπουδαίους φίλους και εκλεκτούς συμπατριώτες μου.

Επίσης ευχαριστώ ολόθερμα τη Λάκαινα, Μανιάτισσα και πνευματική δημιουργό, Τζικάκου Ελένη για την επιμέλεια, τις διορθώσεις και τις συμπληρώσεις που έκανε στο βιβλίο, καθώς και για την ηθική ενίσχυση που μου προσέφερε σ' αυτή την προσπάθειά μου, και βέβαια, τον Δημακόγιαννη Γιώργο με τον εκδοτικό οίκο «Αδούλωτη Μάνη» και «Λακωνία οδός» για την έκδοση του έργου μου.

Για τις όποιες αδυναμίες και παραλείψεις ελπίζω οι αναγνώστες μου να με κρίνουν με επιείκεια. Ευχή μου είναι οι συμπατριώτες μας να αγαπήσουν το βιβλίο αυτό και να το εκλάβουν και ως δικό τους έργο, γιατί πραγματικά είναι δικό τους έργο, αφού μιλάει για την Ελλάδα, για τη Λακωνία, για τον τόπο το δικό μας, στον οποίο οι ίδιοι έζησαν και δημιούργησαν.

Φιλήσι 14 Οκτωβρίου 2016

Δ.Α.Δ